

‘De kermis zoals ik ze koester’

Michel FOLLET schrijft ‘oprecht ouderwets’ boek over de Antwerpse Sinksenfoor vroeger en nu

- ▶ Sinds 1969 strijkt de Sinksenfoor jaarlijks neer in de gedempte Zuiderdokken
- ▶ Kermisexploitant is een zwaar en veelzijdig beroep. Toch wordt vaak op hen neergekeken

Jozefien VAN HUFFEL

Kermis is strijden om de aandacht van de bezoeker. Smoutebollen nemen het op tegen hamburgers, spectaculair rondzwaaiende attracties tegen een simpele trampoline. Daartussen staat op de Sinksenfoor dit jaar een charmant kraampje dat een boek verkoopt. Vreemd? Volstrekt niet, want aan de hand van getuigenissen en prachtige oude foto's vertelt Michel Follet in *Sinksenfoor* de geschiedenis van deze kermis in al haar aspecten, van snelheidsmolens tot de kermiskapel.

„Mijn fascinatie voor de kermis dateert uit mijn kinderjaren. In het boek zie je één van mijn kermistekeningen, en ik bouwde mijn eigen foor in de tuin”, vertelt Follet. „Later ben je dan zagezegd te oud om te gaan. Goed, happend van een suikerspin van de ene naar de andere attractie rennen is niet meer dan leeg vermaak, maar ook het leven van de kermisexploitant boeit me.” Rondreizen, opbouwen, overal en nergens thuis zijn. „Ik beschrijf de kermis

‘Ik toon hier mijn solidariteit met de kermisexploitanten. Al menen sommigen dat ik aan lager wal ben geraakt.’ © Michel Follet

zoals ik ze koester, gemaakt door mensen. Neem je hen weg, dan rest een pretpark. Daar lijkt het dat alles vanzelf gaat, zonder dat er mensen mee zijn gemoeid.”

Nu maakt Follet zelf kennis met het kermisleven. „Op kermismensen wordt soms neergekeken, maar mijn respect groeit met de dag. Je moet handig zijn, een organisator, en er zijn het zware werk van opbouw en afbraak en de ellenlange dagen”, somt hij op. „De mensen van het kraam aan de overkant komen spontaan helpen, als ze me zien klungelen. Ik heb een hoog Mister-Beangehalte. De eerste dag kreeg ik niet eens de deur open.”

Wat kan kermiskenner Follet ons aanraden op de foor? „Ik houd van elk kraam waar liefde voor het vak van afstraalt. Sommige aspecten verdwijnen. De trend is nu eenmaal dat het sneller en spectaculairder moet, en inkleiding wordt minder belangrijk”, observeert hij. „Geef mij toch nog maar zo’n mooi uitgewerkte poliep, en geen kaal tuig. Oprecht ouderwets noem ik mezelf.”

Michel Follet staat nog tot 12 juli met zijn kraam op de Sinksenfoor • Michel Follet, *Sinksenfoor. Een tapijt vol beweging*, Uitgeverij Vrijdag, Antwerpen, 2009, 204 blz., 25 euro, 978 94 6001 0446.

Vitrine voor gestolen religieus erfgoed

CRKC en provincies openen internetdatabank om diefstal van kerkbezit bekend te maken

- ▶ Van 15.000 in 2008 gestolen kunstvoorwerpen kwam tien procent uit kerken en kloosters
- ▶ Nieuwe databank maakt diefstal snel en op grote schaal bekend
- ▶ Aangifte bij de politie blijft evenwel altijd noodzakelijk

Op 14 juni verdween in Boom een Mariabeeld uit gepolychromeerd gips, 55 centimeter hoog en met afgebroken linkerhand. Zes maanden eerder werd in Gent een torenmonstrans ontvreemd, eeuwen geleden gemaakt door Petrus Van Stycken in verguld zilver. Weinig kans dat je die ooit terugvindt, denkt u misschien. Beide voorwerpen bevinden zich sinds kort echter wel in de databank voor gestolen objecten, beheerd door de federale politie en te vinden op de website Religieus Erfgoed Vlaanderen.

Diefstal wordt soms laat opgemerkt, zodat het niet meer de moeite lijkt om aangifte te doen

„Grote antiquairs controleren meestal wat hun aangeboden wordt”, vertelt Jan Klinckaert van het Centrum voor Religieuze Kunst en Cultuur (CRKC), mede-initiatiefnemer van de databank.

„Kerkdieven zijn vaak gelegheidsdieven. Ze zijn niet betrokken bij gestructureerde criminaliteit, hebben dus ook geen vaste manier om hun buit kwijt te raken. Zo komen ze wel eens terecht bij de eerste de beste antiquair.” Misschien herkent die antiquair dan wel Maria of de torenmonstrans, dankzij de databank.

„Het is een instrument om het de beheerders van kerkelijk erfgoed makkelijker te maken om een diefstal redelijk snel en op grote schaal bekend te maken. Vandaag komen kerkdiefstallen vaak wel aan bod in de plaatselijke pers, maar dat is ook maar tijdelijk. De databank heeft een meer permanent karakter”, vervolgt Klinckaert. „Uiteraard willen we niet de plaats innemen van de politie. Die controleert de database, en het is ook noodzakelijk om aangifte te doen, want je moet het pv-nummer vermelden.”

Volgens de federale politie heeft gemiddeld om de anderhalve week een kerkdiefstal plaats. „Vaak wordt die echter wel laat opgemerkt, en menen de beheerders dat het niet meer de moeite loont om aangifte te doen”, zegt Jan Klinckaert. „Ook al weet je in de verste verte niet wanneer een bepaald object verdwenen is, doe toch maar aangifte bij de lokale politie, zeker als je vermoedt dat het gestolen is.”

Via de website komt ook de federale politie snel rechtstreeks in contact met slachtoffers. En er staan ook tips voor diefstalpreventie. „Goed sleutelbeheer is een begin. Maak er niet te veel, en ont hou wie ze heeft.” (JVH)

Meer info via www.religieuserfgoed.be of 016 40 60 73.

Uw kind en zijn antipsychotica

CM onderzoekt geneesmiddelengebruik

617 GENEESMIDDELEN WORDEN in ons land voor kinderen terugbetaald. Maar welke worden het meest gebruikt? En welke veroorzaken de hoogste kosten? Aan de hand van de gegevens van haar leden tussen nul en achttien jaar stelde de Christelijke Mutualiteit een rangschikking op voor 2008.

De top tien van meest gebruikte middelen is weinig verrassend. Ze bevat vooral antibiotica, vaccins en geneesmiddelen voor ademhalingproblemen, vooral astma. Wanneer je de geneesmiddelen klasseert naar uitgaven, zijn sommige hoogvliegers echter wel opvallend. Op de achtste plaats vinden we Rilatine, de medicatie voor kinderen met ADHD, dat zich uit in aandachtsstoornissen en hyperactiviteit. En ook het gebruik van antipsychotica stijgt, vooral bij jongens.

„Antipsychotica worden normaal gegeven bij schizofrenie of

angstpsychoses, kortom bij zware geestelijke ziektebeelden”, legt Raf Mertens van de CM-studiedienst uit. „Het stijgende gebruik is verontrustend, maar tegelijk weten we niet wat precies het probleem is. Zijn er meer jongeren met een geestelijke problematiek? Is het probleem er altijd geweest, maar wordt het pas nu ter dege erkend? Of is er een overdreven medicalisering, en worden die middelen te veel gebruikt?”

In totaal betaalde het RIZIV vorig jaar 157 miljoen euro terug voor kinderen en jongeren. De kosten stegen hiermee met maar liefst 31 procent in vergelijking met 2007, terwijl dat voor de hele bevolking slechts negen procent was. De enorme stijging is echter het gevolg van het opstarten van de terugbetaling van vaccins tegen baarmoederhalskanker voor twaalf- tot achttienjarige meisjes, en daarom eenmalig. (JVH)

De top tien bevat maar liefst drie geneesmiddelen tegen astma. © Van Parys Media